

Άρειος Πάγος 754/1983,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΛΓ' 1983 σελ. 947

Περίληψη: "Ητιολογημένη καταδίκη επί σωματική βλάβη εξ αμελείας του θέσαντος εις λειτουργίαν μηχανήν χωρίς να εξετάση προηγουμένως, εάν ο παθών είχεν αποσύρει εξ αυτής την χείρα του. - Δεν συντρέχει υπέρβασις εξουσίας λόγω χειροτερεύσεως της θέσεως του αναιρεσειόντος εκ του καθορισμού του εντόκου της επιδικασθείσης χρηματικής ικανοποιήσεως εκ δραχμών εννέα (9) από της εκδόσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διότι πρόκειται περί συμβολικού απλώς ποσού, ούτε εκ της καταδίκης εις μείζονα δικαστικήν δαπάνην, εφ' όσον αύτη αφορά την ενώπιον του Εφετείου νέαν δίκην".

Απόφαση Δικαστηρίου

(Περιληπτικώς). Το δικάσαν Τριμελές Εφετεϊον διά της προσβαλλομένης αποφάσεως του εδέξατο ως προκύψαντα εκ των αποδείξεων, κατά την ανέλεγκτον περί πραγμάτων κρίσιν του, τα εξής: Ειδικώτερον απεδείχθη ότι κατά τον εν τω διατακτικώ τόπον και χρόνον ο κατηγορούμενος εργαζόμενος ως πρακτικός μηχανικός εις το εις την περιφέρειαν Θηβών κείμενον εργοστάσιον κατασκευής συσσωρευτών (μπαταριών) U.H. και ασχολούμενος με την επισκευήν πλημμελώς λειτουργούσης μηχανής εξελάσεως μεταλλικών περιβλημάτων συσσωρευτών και ενώ αντελήφθη ότι ο χειριζόμενος την μηχανήν και παθών Π.Β., ων πλησίον του και παρακολουθών την επισκευήν, έθεσεν εντός της ακαλύπτου, αλλά μη λειτουργούσης μηχανής ανεπιτρέπτως την αριστεράν του χείρα ίνα διαπιστώση εάν το έμβολον το προκαλούν την εξέλασιν είχε θερμανθεί, ούτος (κατηγορούμενος) ένεκεν ελλείψεως της προσηκούσης προσοχής, αντί να εξετάση αν ο παθών απέσυρε την χείρα του, ως πας μετρίως συνετός άνθρωπος ώφειλε υπό τας συγκεκριμένας συνθήκας να πράξη και κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων και ηδύνατο, ούτος ως εκ των προσωπικών του ιδιοκτητών, γνώσεων και ικανοτήτων, παρά ταύτα επέισε τον διακόπτην διά του οποίου τίθεται εις λειτουργίαν η μηχανή αύτη, ούτω δε τεθείσης εις λειτουργίαν ταύτης ενεπλάκη η χειρ του παθόντος εντός και υπέστη ούτος σοβαροτάτην κάκωσιν και τραύμα της ραχιαίας και παλαμιαίας επιφανείας, συνθλίψεως μαλακών μορίων και κατάγματα 1ου, 2ου και 3ου μετακαρπίου ως και μείζονας πολυγώνου, μη προΐδων το αποτέλεσμα ένεκεν ελλείψεως της ρηθείσης προσοχής. Μετά ταύτα το δικάσαν ως άνω δικαστήριον κηρύξαν τον κατηγορούμενον και ήδη αναιρεσειόντα ένοχον σωματικών βλαβών εξ αμελείας κατά τας εν αρχή διατάξεις (άρθρα 28 και 314 Π. Κώδικος), διέλαβε εν τη προσβαλλομένη απόφασει την υπό του άρθρου 93 και 139 του ΚΠΔικονομίας επιβαλλομένην ειδικήν και εμπειριστατωμένην αιτιολογίαν.

Επειδή διά του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πλήττεται η προσβαλλομένη απόφασις δι' υπέρβασιν εξουσίας επί τω λόγω ότι α) ενώ η αναιρεθείσα υπ' αριθμ. 234/1980 απόφασις του Εφετεϊου Αθηνών καθώριζεν ότι η επιδικασθείσα υπέρ του παθόντος πολιτικώς ενάγοντος χρηματική ικανοποίησις λόγω ηθικής βλάβης εκ δραχμών εννέα (9) είναι έντοκος από της εκδόσεως της αποφάσεως ταύτης, η προσβαλλομένη καθώρισεν ότι αύτη είναι έντοκος από της εκδόσεως της τελευταίας ταύτης και β) ενώ η αναιρεθείσα κατεδίκασεν τον αναιρεσειόντα εις δικαστικήν δαπάνην εκ δραχμών 5.600, η νυν προσβαλλομένη κατεδίκασεν αυτόν εις δαπάνην δραχμών 7.500. Και ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος και δη καθόσον αφορά το πρώτον σκέλος αυτού, διότι κατ' ουσίαν δεν πρόκειται περί επιδικάσεως χρηματικού τινός ποσού διά την ηθικήν βλάβην ην υπέστη ο πολιτικώς ενάγων, αλλά διά την συμβολικήν δήλωσιν του ποσού τούτου των δραχμών εννέα, προκειμένου να επιτραπή εις τούτον η ως πολιτικώς ενάγοντος παράστασις και επομένως η επιδικασίς επί του συμβολικού τούτου ποσού τόκων δεν καθιστά χείρονα την θέσιν του αναιρεσειόντος, κατά δε το δεύτερον σκέλος, διότι η επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη των δραχμών 7.500 υπό της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορά την ανοιγείσαν νέαν ποινικήν δίκην ενώπιον του Εφετεϊου κατόπιν της εις αυτό παραπομπής της υποθέσεως, εξ ου έπεται ότι δύναται να καθορισθή αύτη ελεθέρως και ανεξαρτήτως της υπό της αναιρεθείσης αποφάσεως επιδικασθείσης τοιαύτης.